

كارىگەرىي دەسەلاتداران بەسەر فەقىھەكان و دە ركەوتنى خوئىدنگا فىقىھەكانى سوتنى لە سەردەمى يەكەمى عەباسىدا (۱۳۲- ۲۴۷ك/۷۵۰- ۸۶۱ز)

گۇران عەبدوللا ھەمەمەلى^۱، كەيوان ئازاد ئەنەر^۲

^{۱،۲} بەشى مېزوو، كۇلتۇرى زانستە مروفايەكان، زانكۇى سىلىيانى، ھەرىمى كوردستان، عىراق

پوختە

(فىقھە) ئىسلامى، رىگايەكە بۇ شىكار و رافەى يىرمەند و زاناكى، لەو رىگايەكە ئەو دەستەواژە و مەبەستانەى ئايىنەكەيان رونكردەو كە ھەمووكەس نەيدەتوانى بەئاسانى تىببىكات و مەبەستى دەقەكانى قورئان و فەرمودەكانى پىغەمبەر (د.خ)يان خستەرو، شاروھى مەبەستەكانيان بەپشت بەستن بە قسەو فتوای زاناکان و شوئىكەوتەكانەو رافەكرد، دەرکەوتنى (فىقھە) لەژىر ھەزەمى سايەى سەردەمى يەكەمى عەباسىدا قۇناغىكى زىرپى ئىسلام و ھەولئىكى زانستى بوو بۇ تۆمارى پەرتوك و خستەكەرى ئەقل بۇ رافەى ئەو پرسىيارنەى لەئىو موفىلمانان و ئايىنەكانى دىكە روبەرويان دەبوو ھەو. لەو قۇناغەدا، ئەو بابەتە گەيشتە لوتكەى پىگەيشتن، ئەویش بۇ ھاندان و رۇلى ھەندىك لە خەلىفەكان دەگەرپايەو، كە ھانى زاناکان و يىرمەندانى موفىلماناندا و پارەيان بۇ خەرج كەردن و بشتىوانى نوسىن و ھەرگىزان و رىكخستى پەرتوك و كۆركدەوئى پەرتوكە كۆنەكان لە پەرتوكى تازە و دامەزراندنى دەزگای مەرىفى ەك (بەت ەكەمە)، بوون بە بشتىوانى دەرکەوتن و سەركەوتنى فىقھو زانست. ئامانخ لەم توئىنەوئىيە؛ دەرخستى رۇلى سىياسى سەردەمەكەيە لە بەرەوپىشچونى گەشەى فىقىھى ئىسلامى و ھاندانان لە تۆمارى پەرتوك و نوسىنەوئىيە، كە بەوھۆيەو رافەى دەقەكان و كدارەكانى پەيامبەريان خستەرو. ئەم توئىنەوئىيە؛ بۇ گەيشتن بە ئامانجەكانى مېتۇدى مېزو و شىكارى و بەراوردكارى پەرمەو دەكات، لە كۇتايدا توئىنەوئىيەكەمان گەبشتوتە چەند ئەنجامىك، لەوانە كارىگەرىي سىياسى قۇناغەكە لەسەر نوسىن و تۆمارى فىقىھى سوتنى و دەرکەوتنى ئەقلىكەراپى لەبوارى فىقىدا رەنگى داوئەتەو.

وشە سەركەيەكان: فىقھە، خەلىفە، پىشەوا، فتوا، ئىجتىياد.

زاناكى پىش خۇى دەستىنەكەوت بگەرپتەوئى بۇ ئەقل و تېروائىنى خۇى، بەوئەش ئەقل رۇلىكى گەورەى لە برپاريداندا بىنى .

لەم توئىنەوئىيە؛ مېتۇدى شىكارى و بەراوردكارىمان بەكارھىناو و ھەولئەندەو پەوئىچونە جىاوازەكان بەراورد بگەين و رافەى خۇشان بۇ بورەكە بگەين، پىشەنەستە بەگەلىك سەرجاوى رەسەن و ژىدەر كە لەلىستى سەرجاوەكان ئامازەيان بۇگراو، ھەولئەندەو دەرکەوتنى (فىقىھى سوتنى) و رۇلى فەقىھەكان و پىشەوئىيە و ناكۇكى و پەيەندى خەلىفەكانى قۇناغەكە، بەتايەت بۇ ئەو (چوار) فەقىھەى لە ئىو جىيانى سونىدا ناسران و خاوەنى خوئىدنگاى تايەت بەخۇيان بىخەنەرەو، دوات بەئەنجامىك كۇتايمان بەتوئىنەوئىيەكە ھىناو، بەھىواين توئىنەوئىيەكەمان لە چوارچىوئى كارىكى زانستى بىت و لايەنەكى ئەو بورەمان خستىنەوئىيە.

۱. پىشەكى^۱

(فىقھە) لايەنىكى گرېنگ و كارىگەرى ئايىنى ئىسلام بوو، كە وشەى (فىقھە) بەئىنى قورئان بەواتاى (تىگەبىشتىكى قول) كە ھەمووكەس ناتوانىت تىببىكات ھاتوئە، ئەوئەش گۇرانكارى گەورەى لە تېروائىنى موفىلمانان ھىنايە ئارازە، چونكە پىشەواكانى ئەوبوارە بەبۇچونەكانى كپۇكى ئايىنەكان خستەرو، ھەولئەندا چارەسەرى ھەموو پرسەكانى ئايىنەكە بدۆزەوئە و بىنەمايەك دارپژن، تاموسلمانان لەكاتى پىئويست بۇى بگەرپتەو، كە پىشتر لە ھەندىك بابەتدا دەستەوئەستەن دەبون، لەبەرئەوئىيە پىغەمبەر (د.خ) لەئىواندا نەمايو وەلاميان بدائەتەو، بەوجۆرە كەستىكى ەك (ئەبو ھەنىفە ۸۰- ۱۵۰ك/۶۹۹-۷۶۷ز) ھەولئەندەوئى لە قورئان و سونئەت و فتوای ھاوئەلان و

ئەمەلى توئىر: goranabdulla593@gmail.com

مافى چاپ و بلاوكرەنەو © 2026 گۇران عەبدوللا ھەمەمەلى، كەيوان ئازاد ئەنەر، گەيشتن بەم توئىنەوئىيە كراوئەى لە ژىر رەزەمەندى - CC BY-NC-ND 4.۰

^۱ گۇفارى زانكۇى كۇيە بۇ زانستە مروفايەتى و كۇمەلەيتيەكان، بەركى 9، ژمارە 1 (2026) رىككەوتى: ۱5 حوزەيران 2025، پەسەندكرن: 16 حوزەيران 2025 توئىنەوئىيە رىكخراو: ۲۸ ئەموز، 2026 بلاوكرەوئەو.

۲. چه مکی شهریهت و فیه

(شهریهت) له پوری واتایهوه دو مانا دهگهیهنیت، یه کهم: ئەو شونیهی ئاوی لیهله ده قولیت، دووم: بهواتای (ریگا) دیت، وهك خودا فەرموویهتی: "ثم جعلناك على شريعة من الأمر فاتبعها" (الْحائِثَةُ، الآية ۱۸) واتا: ئیمه تۆمان خستۆته سەر شهریهت و ریگا و بهرنامهیهکی ئاشکرا، شونیی بکهوه و کاری پێیکه. خودا له ریگهی پێغه مبهرا نهوه شهریهتی بۆ خه لکی ناردووه، که له چاکیدا وهك ریگای راستوايه، وهك چۆن ئاو جهسته زیندو ده کاتهوه، ئەویش دهرن و ئەقلى مرؤف زیندو ده کاتهوه، شهریهت ئەو حوکمانه که پێغه مبهرا نه هیناویانه و رونبان کردۆتهوه، یا ئەوهی پێغه مبهرا (دخ) به خه لکی راگه یاندووه که (قورئان و فەرموده و کرده وه کان) ی خۆی بووه (أبراهیم، ۱۹۹۹، ۹).

به یی زاراهه: چه مکی (فیقه) بهواتای تیهگه یشتنه له کرۆکی ئایین، که له قورئاندا هاتووه: "قلو یا شعيب ما فقه كثيرا مما تقول". (هود، الآية ۹۱)، واته: وتیان ئەی شوعیب ئیمه لهو شتانه تیناگهین که تۆ سه بارهت به زیندو بوونهوه و قیامهت باسی ده کهیت. یا خود فەرموویهتی: "لینفقهوا فی الدین" (التوبة، الآية ۱۲۲)، واته: بۆ ئەوهی له ئایین شاره زاین و تیهگهین. که واتا (فقه) له قورئاندا ئاماره یه بۆ مه بهستی تیهگه یشتنیکێ قوول (امام، ۲۰۰۵، ۳۹۴).

له لایهکی دیکه وه فیه: له زمانی عه ره ییدا ئاماره یه بۆ زانین و تیهگه یشتن و قوولبوونهوه له با به تینک که پێویستی به راده یهکی به رزی تیهگه یشتن بوو (أبراهیم، ۱۹۹۹، ۱۰)، بۆیه پێویستبوو بۆ خه لک رونکر بتهوه. ئەو کارهش به زاناکانی ئیسلام ده کرا، که قسه کهر مه بهستی چیه له قسه کان و پێکه ی وشه لهو زمانه ی ده قه که ی پێ نوسراوه، به یی جیاوازی پله کان خه لک (ابن القیم، ۱۹۹۱، ۱۶۷). وهك ئەبو حه نیفه ئاماره ی پیداهه: (معرفة النفس مالها وما عليها) ده ییت مرؤف بزانیته چی بۆه یه و چی له سه ره. زانین لێر ده تابه ته ندیه له سه ر بنه مای به لگه (الزحيلي، دت، ۲۹)، بۆیه کرۆکی فیه (ئهیجهاد) ه. له زاراهه ی شهریهتدا (فقهیه) که سیکێ شاره زایه، که توانای رافه و بریار دانیان هه بووه له ریگای به لگه کاتهوه (الجيزاني، ۱۴۲۷، ۲۲؛ أبراهیم، ۱۹۹۹، ۱۱). فیه له سه ر بنه مای (الكتاب، السنة، الاجماع، العقل)، وه ستاوه (الدلي، ۲۰۲۴، ۵۴).

۳. دهرکهوتنی فیهو ئهیجهاد

پایه کان ئهیجهاد بریتین له (قورئان، سونهت، کۆدهنگی و لیکچوون) به لām له گاتی روداویکی له ناگو په نا بۆ ئهیجهادی تر ده بریت (ابن العبري، ۱۹۹۲، ۹۸/۱). سه بارهت به سه ره لدانای فیه، دهوتریت (عومەر کوری خهتاب ۱۳-۲۳/۲۳-۶۳/۷). یه کهم کهس بووه (ئهیجهادی) کردییت (عمر، ۲۰۰۸، ۷۹/۱)، تا له گه ل هه لومهرجی نوئی ئابوری و کۆمه لایهتی بگنجیت، له با بهتی ئەوانه ی زه کانیا ن پێنده را و پارا بوون له ئیسلام: "المؤلفة قلوبهم" (التوبة، الآية ۶۰)، بۆ راگرتی دئی که سانی باوه راوا، پارمیان پێنده را تا واز له خراپه زیان بهین (أبن عثيمين، ۱۴۱۳، ۵۸۰/۱۸؛ الغفيلي، ۲۰۰۹، ۳۹۱). خه لیه عومهر به ییانوی ئەوه ی ئیتر ئیسلام جینگیر بووه، پارهی ئەوانه ی بری، له کاتیکدا په یامبه ر دئی ئەوانه ی به پاره نه رم ده کرد که له گه ل نا کوک بوون (حوسین، ۲۰۲۳، ۶۰). له وانه یه کاره که ی عمر دروستبوو ییت، چونکه کاتیک خه لیه (مه نسور ۱۳۶-۱۵۸/ک ۷۵۴-۷۷۵) پرسیا ری له ئەبو حه نیفه کردبوو: "ئهو زانسته له کێ وەرگرتووه؟ وتبوو: له هه ماد کوری سلیمان، ئەویش له ئیبراهیم و

ئهویش له (عومهری کوری خهتاب، عه لی کوری ئەبو ئالیب، عه بدوللای کوری مه سعود و عه بدوللای کوری عه باس). بۆیه مه نسور دان به و ده دانه ییت، زانستی له مامۆستا یانی پایه به رز وەرگرتووه (الخطيب البغدادي، ۲۰۰۲، ۵۸/۱۵).

ئهو هه ش ئەو راستیه ده سه لێنیت؛ که که سی شاره زا له یاره که دا هه بوون، بۆیه ئەوانیتر له ژیر کاریگه ری هه ژمونی سیاسي عه باسییه کان ته نها ئەو یاره یان فراوانتر کرد، که تانا وه راستی سه ده ی چواره می کوچی خایاند و بۆما وه ی (دوو سه دو په نجا) سأل به رده وام بوو، ئەو قوناغه بۆ فیهی ئیسلامی وهك پێناسان (راچه یین) وابوو بۆ ئیسلام (أبراهیم، ۱۹۹۹، ۹۷). بۆیه، ئەو سامانه فیهی و یاسایه له سه ر بنه مای تیهگه یشتن و هه لێنجان له به لگه ی قورئان و سونهت دورستبوو، به ره می کوششی هاوه له زاناکانی پێشو بوو، به ییبه (فیه) بۆ سه ره تاناکانی ئیسلام ده گه ریته وه، ئەگه رنا چۆن هاوه لان له هه ریمه جیاوازه کان به حوکی هاوشیوه داده وریان کردووه له با به ته هاوشیوه کاند (موتیری، ۲۰۱۸، ۳۵). به به لگه ی ئەوه ی (عاسم) که به کیك بووه، له خویندکارانی (عامری شه عی ۳۰-۱۳۰ک) و (شه عی) ش خویندکاری هاوه لان و مامۆستا ی ئەو هه نیفه ش بووه، وتبوو: فەرموده گانی فیهکان نیشانی (شه عی) دا ئەویش ریگه ی پیداین (ابن حجر العسقلاني، ۱۹۹۴، ۱۱۶؛ عاره، ۲۰۱۰، ۱۲). بۆیه رۆلی عه باسییه کان ده گه ریته وه بۆ به ره و پێشچوون، نهك سه ره له دان.

۴. فیهه پێشهنگه کان سونه

لهو قوناغه دا؛ مو سلمانانی سونه (أهل الحديث والسنة) خه لافه تی عه باسییان وهك خه لافه تیهکی شه ری بینی و پێیاو بوو ده ییت خه لکی به یی (به یهت) ملکه چ بکات، به تابه ت فیهه کان به رامبه ر خه لافه تی ئومه وی و عه باسی له پوری به دی ینانی پێکهاته شه ریعه کاته وه جیاوازی به کی ئەوتۆیان نه بوو (مالکی، ۲۰۱۰، ۲۵۴). که به قوناغی زێرینی میژوی زانستی ئیسلامی ناو براوه. به وه ی سه ره ده مه که شاهیدی چه ندین که سایه تی زانستی دیار بوون، که زۆر ترین کاریگه ریان له سه ر مو سلمانان هه بوو، له پێشهنگی ئەوانه دا (چوار) پێشه واکه له گه ل چه ند زانایه کی دیار که گرینگان له وانه که متر نه بوو (ابن منصور، ۱۹۹۷، ۵۲؛ الحجوي، ۱۹۹۵، ۴۰۸/۱). نمونه ی: وهك (ئین جور هه یخ ۸۰-۱۵۰/ک ۷۶۷-۷۶۹) و (عه بدول ره حانی ئەوزاعی ۸۸-۱۵۶/ک ۷۷۳-۷۰۷) و (سوفیانی سه وری ۹۷-۱۶۱/ک ۷۷۷-۷۱۵) و (هه ماد کوری سه له ۹۰-۱۶۷/ک ۷۸۳-۷۰۹) و چه ندانی تر (الأمام مالک، دت، ۱۰). که فیهی ئیسلامی لای ئەو زانایانه گه یشته لو ته کی رافه و تیهگه یشتن، به لām له پێشهنگی فیهه سونیهه کان، هه ره که له: (ئه بو حه نیفه نو عان)، (مالیک کوری ئەنهس ۹۳-۱۷۹/ک ۷۱۱-۷۹۵)، (موحه مه د ئیدریس شافعی ۱۵۰-۲۰۴/ک ۷۶۷-۸۱۹). نه وه ی (عه بدوله ناف) با ییره ی په یامبه ر (الدر، ۱۹۹۶، ۲۹)، (ئه حمه د کوری حه نبه ل ۱۶۴-۲۴۱/ک ۷۸۰-۸۵۵) که به (ئیامی دنیا) ناوی براوه، بوون به سه ره مه زه بی سونتی (ابن منظور، ۱۹۸۴، ۲۴۳؛ الدلي، ۲۰۲۴، ۲۵).

ئهو فیه یانه له جیهانی ئیسلامدا هینده به گه و ره و ئیا کران، تائه وه ی (ابن عساكر) پێیاو بووه: به مر دنی شافعی سونه ته کان مر دن، به مر دنی حه نبه ل بیده ده رکه و ت، به مر دنی سوفیان سه وری خوا په رستی مر د (۱۹۹۵، ۲۷۷/۵). (الأصبهانی) ش نویسی وه تی: ئیسا عیل کوری موزاحیم المر وزی گێرا ویه تیه وه: "په یامبه رم له خه ودا بینی لیم پرس ی: دوا ی تۆ پرسیا ر له کێ بکه ی؟ و تی: مالیک کوری ئەنهس" (۱۹۷۴، ۳۱۷/۶)، به لām به رله وانه عه بدوللای کوری عه باس (۶۸/ک ۶۸۸) کۆره مای په یامبه ر، یه کیك بوو له گه و ره پیا وانی فیهو فەرموده و ته فسیر، جگه له وه ی پێشتر

ئامامی بهوداوه: جاران رڤان له نوسین بوو لهسەر زانست، تا ئهو شازادانه ناچاران کردین، نیت بریارماندا ریکری له هیچ موسلمانیک نهکین. رهنکه پشتیان بهو فرموده به سنایت، کهسیک بهناوی (ئهو شامه) وتبوی: ئهی پیغمبهری خودا بوم بنوسه. ئهویش فرمودهتی: بو ئهو شامه بنوسن (البغوی، ۱۹۸۳، ۱/۲۹۴). ههرچنده باس لهوهش کراوه، ئین جورهه له شاری مهککه یهکم کهس بوو پرتوکی ریکخراوی نوسی، بهپرتوکهکانیان وتوووه (الأمانة) وهک (الجامع، السنن) (موتیری، ۲۰۱۸، ۱۰۶)، دواتر (ئهو حهغه شکتینی) (الفقه الاکبری) نوسی (عکله، ۲۰۱۳، ۹۲؛ عماره، ۲۰۱۰، ۱۸). ههریهک له ئهوزاعی له شام و حماد کوری سمله و ئهوانی تر له بهسره، سوفیانی سهوری له کوفه پرتوکیان نویسهوه، ئین ئیسحاق (المغازی) نوسی، یاش ماوهیهک (هوشهیم و لیث) (ئین لاهیعه) یان نوسی، ئینجا مهعرفه تومار و پۆلینکرا، کتینی عهرهه و زمان و میژو نوسراوهوه (ابن منصور، ۱۹۹۷، المقدمة، ۵۲؛ الذهبي، ۱۹۹۳، ۱۳/۹)، ئین حهغه له سالی (۱۸۰/ک/۷۶۹) (المسند) نوسی (عمار، ۲۰۱۰، ۱۶۴)، لهسەر داوای (هارون رهشید ۱۷۰-۱۹۳/ک/۷۸۶-۷۰۹) یاش پرتوکی (الخراج) له لایین (ئهو یوسف) دادوهری دادوهران بوو رڤانی وهرگرتی باج و خهرج کردنی بهیپی بنه ماکانی ئیسلام نوسرا (أبراهیم، ۱۹۹۹، ۹۸). بویه شانازی ئهو بواره بوو سهردهمی یهکهمی عهباسیهکان دهگه رڤتهوه.

ئهو قوناغه: وهک باسکراوه له سالی (۱۴۳/ک/۷۶۰) وه بهسهردهمی (پۆلینکردن و نویسهوهی فرمودهکان) دانرا، چونکه پیشتر فرمودهکان له لایین زانایانهوه زیاتر بهییری خویان یان لاپههه ناریکخراوه وهردهگرا (ابن منصور، ۱۹۹۷، المقدمة، ۵۲؛ السیوطی، ۲۰۰۴، ۱۹۴). رهنکه ئهو دهسکهوته لهواری بهرههه زانستی بوو سیاسهتی (مهنسور) بگه رڤتهوه، چونکه وه ریکرانی پرتوکی ئایینهکانی تری بوو تیکه دیشته له بنه ماکانیان دهسپنیکرد، تا زانایانی ئیسلام وهلامی پرسیار و رهخنه بهرامبه رکهانیان بدهنهوه (ئه نهور، ۲۰۰۴، ۳۳۲). زانایانی فیهو فرمودهتی له کوشکهکهی نزیک کردهوه، که پیشتر له مه دینه گوشه گیر بوون (بروکمان، ۲۰۱۷، ۱۵۲).

له سهردهمی هارون رهشید بهشیوهیهکی بهرفراوان دهستکرا بهکوردنهوهی پرتوکه زانستیه جیاوازه کونهکان، خانهی تابهت دروستکراوه به زانا پیشکه وتوخوازهکان سپێردرا، لهسهردهمی خهلیفه مهئمون (۱۹۸-۲۱۸/ک/۸۱۳-۸۳۳) چالاکی (بزوتنهوهی کوردنهوه) گهشهی کردو نوینه ریان نارد شوینه جیاوازهکانی ولاتان، بوو گهرا بهداوای دهستنوسه کونهکان و نوسراوه یۆنانی و فارسی و هیندیهکان، پارهی زۆریان تیدا خهرج کرد، خهلیفهکان له ههموان زیاتر مههستیان بوو سههچاوهکان کۆکه نهوه و بیان پارێزن، ئهو خانهیه ناوئا (بيت الحکمه)، که ههزاران کتبی ههمهجووری لهخوگرگ و سههل کوری هارون لهسالی (۲۱۵/ک/ ۸۳۰) زی بوو سههه رشتیکردن دیاریکرا (اساعیل، ۲۰۰۹، ۱۷).

۶. ههلوێستی فهقیهکان و په یوهندیان له گهمل خهلافهت

۱. ههلوێستی فهقیهکان بهرامبه ر خهلافهت

عهباسیهکان: بوو جیگیربوونی خویان و پشت راستکردنهوهی شهعهیهتی دهسهلات، پهنايان بوو زانا و دادوه و فهقیهکان برد، رهنکی ییزانین و ریزیان پییهخشین و پشتیان به راکانیان بهست، تا له بهرپوهردنی ئه رکهکانی دهولت سودیان لی بینن، چونکه

خهلهکی تر ههبوون (أبراهیم، ۱۹۹۹، ۹۷؛ موتیری، ۲۰۱۸، ۶۳). له فیهقهدا بالادستی ئهقل له پیوانهوه گهرا بهداوای بهلگهده ده رکهوت، که ئیجتیهاد بوو له بریاردان، وهک فیهقی ئه بو حهغه یه پیشهنگیو، بهشیوهیهکی فراوان بوو پیوانه وهستابوو لهسهر کارکردن بهئهقل (المنجد، ۱۹۶۲، ۲۹). بهدهرکهوتنی ئهو خویندنگا فیهقانه، ده رکهیهکی فراوان بهسهر بیرمه ندانی ئیسلامدا کرایهوه (امین، ۲۰۲۳، ۱۶۳).

۵. گهشه کردنی نویسهوهی فرموده و رولی فهقیهکان

سهه رتا: نویسهوهی فرمودهکان بهتکرایهوه، له بهرئهوهی بهروای هاوهلان و شوینکه وتوان، نه ده بوو ئایینی ئیسلام پرتوکیکی تری هاوتای قورئانی هیهیت (عزمیز، ۲۰۲۳، ۲۳)، چونکه له سهردهمی خهلیفه عه بدول مهلیک کوری مهروان (۶۵-۸۶/ک/ ۶۸۵-۷۰۵) دا سلیانی کوری که هاوکات جیشینی بوو، له سالی (۸۲/ک)، چوو ه شاری مه دینه، داوای له ئابان کوری عوسان کوری عه فان (۲۰-۱۰۵/ک/ ۶۴۱-۷۲۴) کردوووه ژبانی پیغمبهری بوو بنویسهوه، بهتاییهت لهباردی جهنگه کانهوه، بهلام عه بدول مهلیکی باوکی رهقی کردوتهوه و فرمانیداوه ئهو پرتوکه بهسو تیریت (ابن بکار، ۱۹۹۶، ۲۷۵). دهوانین بلین ههتا سهردهمی خهلافهتی عهباسی، سروشتی کوجه ریهتی و ئه ز بهرکردن زالبوو بهسهر میژو، نهک تومارکردن، لهو ده مهوه کۆکردنهوه نویسهوه گهشهی کرد و بایهی پندرا (ماجد، ۲۰۱۳، ۳۶۲). ههرچنده پیش سالی (۱۴۳/ک/ ۷۶۰) کۆکردنهوهی فرموده و فیهقه، ههولنی بوو رابوو، ههولنه کهش بوو بنه مای گیرانهوه و رهسه نایهتی زنجیره ی گواسته وهکان بووه، بهشیوهیهکی ورد (اساعیل، ۲۰۰۹، ۱۹). رهنکه دواکهوتنی توماری میژو و نویسهوهی فرمودهکان بگه رڤتهوه بوو خولادانی موسلمانان لهسهر فرموده ی پیغمبه ر که فرمودهتی: لا تکتبوا عني، ومن كتب عني غير القرآن فليحه (مسلم، ۱۹۵۵، ۲۲۹/۴؛ البغوی، ۱۹۸۳، ۱/۲۹۴). بهلام عهباسیهکان خویندنهوهیهکی جیاوازیان بوو بابه ته که هه بوو تا هانی ئهو که سانه اندا گرینگی بهنوسین بدن.

وهک پرتوکی (موطأ)؛ شهعهی ئهو فرموده فیهقیانهیه، که نزیکه ی (پنج سهه) فرموده ی فیهقی تیدایه (موتیری، ۲۰۱۸، ۴۵). که (الکوسی) پیپویه: تا فرمودهیهکی مالیک هیهیت، ناییت هیچ فرمودهیهکی تر پیش بخریت (۲۰۰۱، ۳۲۲/۱). پرتوکه که لیکۆلینهوه بوو له فرمودهکانی په یامبه ر له لای خهلهکی حیجاز، ئه وکاته بههوی زاناکان و ئه ز بهرکردنی سونهتهکان پیشهنگ و میرات گری گهوره هاوهلان و گیرانهوهکان و فتوای هاوهلان پارێزراو بوو (الأمام مالک، دت، ۸)، ههر لهسهر داوای خهلیفه مهنسور، له کاتی حهج کردندا داوای له (مالیک) کردبوو پرتوکیک بنوسیته، ئهویش (الموطأ) نوسی (عکله، ۲۰۱۳، ۹۲؛ عماره، ۲۰۱۰، ۱۸). که مالیک لهباردی مه دینهوه نویسهوهتی: وقد فتحت المدائن بالسیوف، وافتتحت المدینه بالقرآن. چۆن هه لینه بژیم که شوینی کوچ و سونهت و مینبه ر و نوێژ و گوپی پیغمبه ره (بن انس، ۲۰۰۴، ۱۰/۱)، ههموو ئهوانه ی بهلیکۆلینهوهی وردهوه تومارکرد (الأمام مالک، دت، ۸). بویه شافعی پیپویه، بنچینهکانی حوکم (پنج سهه) فرموده زیاتر ههموویان لای (مالیک) تنهها (سی) فرموده نهیته، ههموویان لای سوفیان ئین عوینهن تنهها (شهمش) فرموده یان نهیته (السیوطی، ۲۰۲۲، ۷۵۲/۲). باس لهوهش کراوه یهکم کهس له شاری مهککه له سالی (۱۲۰-۱۳۰/ک) (ئین جورهه) بوو پرتوکی (الآثار وحروف من التفسیر) نوسی (السیوطی، ۲۰۲۲، ۴۰۸/۲).

لهوانهیه: دواکهوتنی نویسن، په یوهندی بهوهوه هه بوو یته که (زهه ری ۱۲۴/ک/ ۷۴۱) ز

به یه کگرتوی بمینیتیه وه. ته گهر مهرجه کانی خه لافه تیشی جیهی نه کردیت، چونکه ته گهر واینه کردایه فه رمانه کانی بیته خجام و به زیانی موسلمانان ته واد دهبوو، بویه شافیهی کان رایانویه ئیامیه کی جیگیره (القلشندی، ۱۹۸۵، ۵۸/۱). ته وهش، له بهرزه وهندی خه لافه ت بوو، که به شیوهی شورش هاتوون و عهله ویه کانیش خه لافه تیان به مافی خویان ده زانی، بویه ته وانه وهلامیک بوون بۆ ههموو ته وانهی نیگهران و دژ بوون. تا هه ندیک بانگه شهی ته وهیان ده کرد، که ناسینی ئیام ته رکه، وهک جیهی جی کردنی تهو یاسایانهی په یامهر هینیای، وهک ته وهی وترابوو، ههرکه سینک له ئیام بیتاگاییت و بریت به نه زانی ده مریت (الاشعری، ۱۹۸۰، ۴۹). ههروه ها ئه رکیش بوو له سه ره موسلمانان ئیام به شیوهی کسهی و ناوه کیه بناسن، ههروهک چۆن ته رکه خودا و پیغه مبه ره کیه بناسن (الموردی، د.ت، ۳۹). ته وهش پیرو زکردن و بۆچونیک سیاسی بوو.

۲. ۶. ههلوئستی خهلیفه کان بهرامهر فهقیه کان

خهلیفه کان؛ تا ته وکاتهی له بهرزه وهندیاندا بوو پالیشتی فهقیه کانیا ن کرد، به لام کاتیك له بهرزه وهندی ته وانه کاریا ن نه کرد، که وسته دژایه تیان. رهنگه به ناو بانگترین قوربانی (تهو حه نیفه) بوویت، کاتیك مه نسور وستی له کوفه وه بیئریت بۆ به غدا تادادوه ری بکات، به لام ره تیکر ده وه، هه ردو وکیان (مه نسور و تهو حه نیفه) سویندیان له یه کتر خوارد به قبول کردن و ره تکر ده وه. مه نسور بۆ جاری دووم سویندی خوارد که ده ییت دادوه ری بکات، ته بو حه نیفه ره تیکر ده وه (مالکی، ۲۵۷، ۲۰۱۰)، بویه (ره بیع) ناوێک ئاگاداری کردوته وه: "ئایه ناییت فه رماندهی باوه رداران سویند ده خوات! تهویش وتبوو: فه رماندهی باوه رداران توانای که فارقی سوینده کانی زیاتره له من. بویه مه نسور زیندانی کرد، پاشان جاریکی تر هینایه وه و هه ره شهی لی کرد، که ده ییت دادوه ری بکات، ته بو حه نیفه ره تیکر ده وه: "ته گهر له فور اتدا بمخکنیبت، خنکان هه لیده بژیرم، چونکه من بۆ تهو کاره شیاونم" (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ۴۰۶/۵، ابن تغری بردی، د.ت، ۱۳/۲). به لام دوا جار مه نسور به زور له مرگه قوتی ره سافه ی شاری به غدا کردی به قازی، که به ییتی گێرانه وهی (ئیین خه له کان) بیئت، ته نها دوا ی (بازنه) رۆژ له پۆسته که یدا مردوه (۱۹۹۴، ۴۰۷/۵). که (عکله) بییابوو له زیندان زه ره خوارد کراوه (۲۰۱۳، ۹۳) و (المسعودی) ش نویسه یه تی: له کاتی سوجه بردن مردوه (المسعودی، ۲۰۰۵، ۲۵۲/۳). به لام ده کریت به وهی هه سترکردن به فشاری زور و تیروانی بۆ سیاسه تی خه لافه ت بووینت، که چه ندين باجی ناره وا خرابویه ته ستۆی چینه کانی خواره وهی کومه لگا.

خهلیفه مه نسور له گهره یی ته بو حه نیفه گه بشتوه، چونکه کاتیك وستی خه لکی شاری موسل ره شه کوژ بکات، ته بو حه نیفه و ئیین ته یی له یلا کوری شو برومه ی هیناو بییوت: خه لکی موسل مه رجا ن دانا یاخی نه بن، ته گهر نا خوین و سامانیان هه لال ده ییت. به لام له سه ره به لگه هینانه وهی ته بو حه نیفه وازی له هیرشکردنه سه ریا ن هینا (ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ۱۵۶/۵؛ ابن خلدون، ۱۹۸۱، ۲۱۲/۳)، چونکه درکی به رۆلی زانا و دادو ره کان کردبوو له دانانی بناغه کانی ده ولت، بویه وتبوو: "من بییوستم به (جوار) کهس نییه له ده رگا کهم بوه ستن به یی پاکیزه ترینان". کاتیك پرسیاریا ن لی کرد ته وانه کین؟ ئاماژهی به واده، ته وانه کو له که کانی ولاتن، ولات به یی ته وانه شیوا نییه (مالکی، ۲۰۱۰، ۲۵۵). کاتیکیش هارون ره شید داوا ی له مالیک کرد له ماله وه منداله کانی (ئه مین و مه تون) فیزی زانست بکات و (موطاء ی) لایجو یین، تهو ره تیکر ده وه، وتبوو: "ته گهر تو زانست به رزه که یته وه شکومه ند ده ییت، ته گهر زه لیلی بکه ی زه لیل ده ییت، زانست ده بخشیریت ناهیزیرت". به وهش خهلیفه قسه کیه

بۆچونی فهقیه کان کاریگهری به سه ره کومه لگه وه هه بوو، ته نانه ت بریاره کانیا ن وهک فه رمان له به رجا و ده گرا، هه لوئستیان له سه ره شه ریه تی خه لافه ت و هوکی بییوست به گرینگ دانابوو (مالکی، ۲۰۱۰، ۲۵۴-۲۵۵). تا حه نه فهیه کان، کوک بوون له سه ره بالاده ستی فه رمانه روا و مۆلتیاندا، په یمانیک هه لوئه شینیتیه وه ته گهر بارودوخ گورا له بهرزه وهندی بهرامهره که یاندا، ته گهر چی زانایانی فهقیی پابه ندبوونیا ن به په یمانه که به فه رمانیک ی ئایینی و ته مه کداری زانی. وهک له قورئان هاتوه: (وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ) (النحل: الآية ۹۱). تهو هۆکارهش بوو، که بۆ ماوه یهک رینازی حه نه یی له عیراق به ریلأوتر بوو به راورد به رینازه کانی تر، ته گهر چی بیر ی خویندنگای حه نه یی له هه موو ولایتیکدا بلأوبوو یه وه که ده ولته تی عه باسی ده سه لاتی تیدا هه بوو، تا له هه ندیک ناوچه بوو به عه قیده ی فه رمی، هه رکاتیکیش ده سه لاتی عه باسی لاواز بووینت تهویش لاواز ده بوو (السامری، ۱۹۹۷، ۴۷). هه رچه نه باس له وه کراوه (تهو یوسف) توانی دانپیدا نایکی فه رمی بۆ رینازی حه نه یی له ده ولته تدا وه رگریت، که به رای (بروکلان) تهو رینازه له خزمه تی ده ولته تی ناوه ندیدا بوو (۲۰۱۷، ۱۵۲). رهنگه ته بو حه نیفه باوه ری به چه سپاندنی ده ولته ت هه بوینت و خه لافه تیش دانی پیداناییت.

وهک (غه زالی) ییش پیگه یشتوه: "ده ییت ته وه بزانی که شه ریه ت ته سه له و ده سه لات پاسه وانیه تی، هه رشیک ته سه له کیه نه ما له یه ین ده چیت، ته گهر پاسه وانیشی تهو له ده ست ده چیت" (وه رگریا وه له: میسری، ۲۰۰۵، ۳۳۷). ته وهش تهو بۆچونه بوو که ده ستی ده سه لاتی سیاسی والاده کرد له هه لسه که وته کانی. له بواره دا خهلیفه مه نسور سه ره که وتبوو له رازیکردنی کومه لیک فهقیه، تا پۆستی دادوه ری قبول بکه ن، به ناماخی دانپیدانانی ناراسته وخۆ به شه ریه تی خه لافه ته کیه، یه کیک له وانه: ئیین ته یی له یلا بوو، که بۆ ماوه ی (بیست) سال (۱۳۲-۱۵۳ک/ ۷۵۰-۷۷۰ز) ده سه لاتی دادوه ری شاری کوفه ی به ریه وهر، دوا ی تهو شه ریک کوری عه بدولا له سالی (۱۵۳ک/ ۷۷۰ز) ده سه لاتی دادوه ری شاره کیه وه رگرت، دوا ی مه نسور خهلیفه (مه هدی ۱۵۸- ۱۶۹ک/ ۷۷۵-۷۸۵ز) له سالی (۱۵۸ک/ ۷۷۵ز) ده سه لاتی دادوه ری شاری (به غدا) یی پیدا، سه واد کوری عه بدوللاش له سالی (۱۳۸-۱۵۶ک/ ۷۵۵-۷۷۳ز) بووه دادوه ری شاری به سه ره (مالکی، ۲۰۱۰، ۲۵۶).

له یال ته وهشدا؛ جا ره بوو فهقیه کانیش له هه ندیک پرسی سیاسیدا له بهرزه وهندی خهلیفه کان بیده نگ ده بوون، وهک ته وهی (تهو عه باسی سه فاح ۱۳۲-۱۳۶ک/ ۷۵۰- ۷۵۴ز) بۆ جیشینی له دوا ی مه نسور، (عیسا کوری موسای) دیاری کرد، به لام مه نسور وه سه یته کیه جیهی نه کرد و مه هدی پیخشست و موسای وه لانا (الموردی، د.ت، ۳۷؛ القلشندی، ۱۹۸۵، ۵۷/۱)، له کاتیکیدا ته بو حه نیفه و مالیک هه ردو وکیان له ژاندا بوون و بیده نگ بوون. رهنگه ته وهیان بۆ خۆبه دورگرتن بووینت له ململانیی ده سه لات، چونکه مالیک له باره ی ده سه لاتدارانه وه قسه یه کی هه یه: "نزیک بوونه وه له ده سه لاتداران چا که و خیزی تیدا نییه" (عه ره، ۲۰۱۰، ۱۱۶).

بۆ تهو پرسه؛ عه قیده ی شافعی ش ریگیا ن به خهلیفه دا که سیک گونجاو بکات به جیشین، که بۆ خه لافه ت گونجاو بیئت، به لام مه نسور ته وهی جیهی نه کرد (الموردی، د.ت، ۳۷). بیانوه که شیان ته وه بوو کاریکی سیاسیه و خهلیفه بنه ماله کیه له په رته وازه یی پاراستوه و سه رتهای ده ولته ته که یانه، تهویش دلی ده ولته ته که یه، بویه مافی خۆیه تی خه می ده ولته ت و بنه ماله کیه بخوات، بویه ده کریت به شیوه ی (ده ست به سه ردا گرتن) ییش بیئت، بیته وهی له لایه ن خهلیفه ی پیشوه وه که سینک دیاریکراییت، یاخود جیشین بوینت یا (أهل الحل والعقد) به یعه تیان پیداناییت، بۆته وهی کومه لگه

بهکارهینرايیت و تېروانیښکی سیاسي و نه تهویدیان به برادر کردیت. له لایه کی دیکهوه؛ عبدالله کوری عبدالعزیز عومری زاهید (۹۸-۱۸۴ک/۷۱۷-۸۰۱ز)، یه کیك بووه له نهوه کانی عومری کوری خهتاب (الذهبي، ۱۹۹۳، ۲۱۱/۱۲)، به بوجوونی (القاري) زانایه کی گومره به و پيش مالیک کهوتبوو (۲۰۰۲، ۳۲۱/۱)، به یه کیك له کسه زانا و له خوا ترسه کان دادنه را، کهچی بۆ کاره کانی راویزی پنده کرد، له کاتیکدا له عیراقهوه داوایان لیکرد بیته خهلیفه، تهویش راویزی به مالیک کردووه، به وه لای: نه کهی، نهوه کاریک نییه کوره کانی عهباس دستبه ردا ریبین، تاخوینیکی زور نه رزیت. وه لای داو تهوه. وته کهی عومری کوری عهبدولعزیز (۹۹-۱۰۱ک/۷۱۸-۷۲۰ز) بیرخستبووه، کاتیک پیمان راگه یاندبوو: قاسمی کوری موحه مد بکاته والی، تهویش وتبوو: بنه مالهی ئومهوی واز ناهین تاخوینیکی زور نه رزیت (ابن تیمیه، ۲۰۰۴، ۳۲۵/۲۰). نهوه رادهی پیشکوهتی فیهی ئیسلامی و باوه رپوونی کسه دیاره کانی کومه لگاو بریاریکی سیاسی بوو بۆ ریکری له وهرگرته پایهی خه لافهت.

به هوی به رزی ینگه کی مالیک؛ (الأوسی) نامازی به وه داوه کسه لهو زانتر نه بووه، هیچ زانایه کی شاری مه دینه سه فیهی بۆ هیچ شوینک نه ده کرد ته گهر بچوایه لای نهو، له خو ره لات و خو رئاواوه خه لک له هه موو چین و تو یزه کان له زانا و زاهید و پاشا و خه لکی ئاسایی ده هانه لای، به جو ریک په رتوکی (الموطأ) به سر زه ویدا بلا رپویه وه جگه له قورئان هیچ په رتوکی کتر هینه بلا رپویه وه (۲۰۰۱، ۳۲۲/۱). تا زاناکان سه رپرای ریناز و فیهی جباوازیان گرینگی زوریان پندا، یه کیك له وانه موحه مد کوری حه سفی شه یانی کوفی هاو رپی نه بو حه نیفه بوو، به هوی گرینگی پندانی زوریه وه به (الموطأ موحه مدی) ناسرا (الکاخ، ۲۰۰۵، ۹/۱).

به جو ره؛ په یوه ندی نیوان فه قیه کان؛ په یوه ندی نیوان خو یندکارو ماموستایانی پایه به رز بوو، تا شافعی نامازی به وه کردووه: به هوی مردنی مالیک له حیحاز ییزار بووه، بویه چوه ته میسر، خودا له وئ به عه بدوللای کوری عه بدولحه کم قهره بوی کردو ته وه (السلسی، ۲۰۰۲، ۲۱۶). کاتیکش پیشهوا حه نهل باسی نه بو حه نیفه ده کرد ده گریا (ئین خه له کان، ۱۹۹۴، ۴۰۷/۵). نه وه ش دانانه به ووی که نه وی له سه روی خو یه وه یینیوه. شافعی به ئین حه نهل فه رمووه: تو زیتر شاره زای فه رمو ده ی، ته گهر فه رمو ده کی راست هه بوو ئاگادارم بکه وه (ابن آبی یعی، ۱۹۵۲، ۶/۱). به گشتی په یوه ندی نیوان پیشهوا شافعی و نه حمه د زور باش بووه، رهوشتیکی جوانی هه بوو به رامبه ر بهو، تا کاتیک سواری نه سپه کهی ده بوو حه نهل ره شمی نه سپه کهی بۆ شافعی ماموستای ده گرت (که یلانی، ۲۰۲۳، ۵۸). نه وه ش ده رخری نهو په یوه ندیه به له نیوان نهو فه قیه نه دا هه بوو.

۹. نه خج

به یی تو یزه نه وه که مان گه بیشتینه نهو نه خجانه ی خواره وه
۱. ده رکه وتی فیهی سونی؛ گو رانکاریه کی گومره بوو له بواری ئاییندا، وه لامیک بوو بۆ هه موو نهو پرس و پرسیارانه ی لای موسلمانان تیگه یشتینکی رپون و روشینان نه بوو، فه قیه کان به هینانه وهی به لکه و فتوی هاوه لان و پشت به ست به نه قل وه لای نهو ناروشنیه یان خسته رو.

۲. هه ندیک له خه لیفه کانی قوناغی یه که می خه لافه تی عه باسی؛ رۆلکی گومره یان له سه رخست و پشتیوانیکردنی سیاسی و دارایی و زانستی بۆ کو کردنه وهی په رتوکه کان و رافهی ئایینی و پیشخستنی قوناغه که گپرا، تا وه ک سه رده می (رینسانس) ئیسلام

وهک؛ (نارکون) پیوایه، له و قوناغه دا فیهی ئیسلامی یاسای ده سترکردی مرقی له دورست بوون و بناغه وه به ناوی شه ریعت وهک یاسایه کی خودای پیاده کرد (۲۰۰۶، ۳۱). راده ی پیشکوه ته که گه بیشته هه لاو یرد کردینکی ته واری ریکخستی په رتوکه فیهی و فه رمو ده ییه کان، وهک په رتوکه که می عه بدوللای عه لی کوری جارودی نه یسا پوری (۲۳۰-۳۰۷ک)، به ناو ینشانی (المنتقی من السنن المسنده عن رسول الله صلى الله عليه وسلم) وهک یه کیك له په رتوکه کانی نه حکامی تایه تی فه رمو ده کانی فیهی دانرا (موتیری، ۲۰۱۸، ۱۳۳). له باره ی نهو کتیه ده گو تریت: به رگیکی (نه حکام) فه رمو ده تو مار کو ره کانه له پله ی نایاب نایه نه خو ار، مه گهر به ده گهن، نهو فه رمو دانه ی بوجونی رخنه گریانان تیدا جباوازه (الذهبي، ۲۰۰۶، ۱۴۷/۱۱). که (أبو الوليد الباجي) په رتوکیکی له باره ی (المنتقي) به ناوی (المنتقي شرح الموطأ) نوسیوه.

ته گهر چی؛ بارودوخی سیاسی هه مو وکات به قازانجی فه قیه کان نه بوو، کهچی شافعی له ریکه ی نوینی په یامه به ناو بایگه که ی (الرساله) نامزایکی نوئی بۆ ئیجتیهاد پیشیناز کرد، وهک وه لمدانه وه ینک بۆ نهو گو رانکاریانه ی له سه رده می یه که می عه باسی به سر بارودوخی سیاسی و که لتوریه کاند هاتبوو (نارکون، ۲۰۰۶، ۱۰)، تا نه وه ی (نارکون) گه بیشتو ته نه وهی که هیچ به رمه ندیکی ئیسلام نانا سیته هینه دی نهو هه وله نه قلیانه ی شافعی بۆ نوینی په رتوکی (رساله) هه ولی خستیتته گهر، تا فه لسه فه ی ئیسلامی له سالی (۱۵۰ک/۷۶۷ز) به داوا وه گشه کردینکی به رچاوی به خو وه یینییت (۲۰۰۶، ۳۰-۳۲). به هوی نهو هه لو یستنه ی که فه قیه کان هه یانبوو (عه بدوللای کوری وه هه ب ۱۲۵-۱۹۷ک/۷۴۳-۸۱۳ز) یه کیك له دیارترین خو یندکارانی مالیک پوستی دادوهری میسری ره تکرده وه، له مال نه هاته ده ر، له کاتی ده ستنو یر گرتیدا که سینک پیوتووه: نایه یته ده ره وه، به یی قورئان و سونه ت دادوهرمان بۆیکه ی؟ له وه لمد و وتبوو: ئایا نه ترانپوه زانایان له گه ل پیغه مه ران زیندوده کرینه وه، دادوهرانش له گه ل ده سه لاندانان؟ (عباره، ۲۰۱۰، ۱۱۸). نه وه ش ده سته واژه یه کی رونه که زاناکان به ده سه لاتی سیاسی رازی نه بوون.

۸. په یوه ندی نیوان فه قیه کان

له گه ل نه وهی؛ نه وانه فه قیه زانای دیاری کومه لگای ئیسلام بوون، هه ریه ک له فه قیه مه زنه کانی جیهانی سونه خو یندکار و ماموستای نه وانی دوا ی خو یان بوون، بۆ پرس و راویز بۆ لای یه کتر گه راونه ته وه، به لام هه ندیکجار گرفت له نیواناندا رویداوه، وهک نه وهی حه ماد کوری سه لمه رقی له نه بو حه نیفه بووه و به (نه بو جیفه) وانا (که لاک) ناوی بردووه، کهچی عبدالرحمن کوری مه هدی پیوایووه: له نیوان نه بو حه نیفه و حه قیه تدا په رده یه که هیه. عومه ر کوری قه سیس وتبوو: هه رکه سیسک حه قیه تی ده ویت، بایته کوفه، بزایت نه بو حه نیفه و هاوه له کانی چیان وتوو (الخطیب البغدادي، ۲۰۰۲، ۵۶۱/۱۵). له کاتیکدا، سه باره ت به حه ماد کوری سه لمه (ابن حجر العسقلانی) دانی به دروستیدانوه، به راستگو و ره سه ن ناوی بردووه، نوسیویه تی: هه رکه سیسک له گه ل حه ماد نا کوک بیت، نهوا بوجونی حه ماد دروسته (۱۹۹۶، ۱۱/۲). به لام؛ هوکاری نهو سوکایه تییه (حه ماد) مان له هیچ شوینک نه یینی، هه رپویه پینه جیت نهوه (به غیلی) بوو یت بۆ نه بو حه نیفه، هه رچه نده په نجی تومه تی شیعه بوون بۆ نه بو حه نیفه دریزکراوه، پینه جیت، بیجکه له وهی مه والی بوو، به هوی نه وه بوو، که پشتیوانی زه یدیه کان و شو رشه کی ئیبراهیم کوری عه بدوللای کرد (عکله، ۲۰۱۳، ۹۳). له کاتیکدا خه لافه ت له بواری ئاییندا که مو کووری تیکه وتبوو، بویه تومه تی شیعه بوونی ته نیا هه لبه ستر او بوو، به لام هوکاری فارسبوونی وهک باه یتیک

أمین، اواز جمال (۲۰۲۳) علماء حَزَّانِ الحَابِلَةِ إِيَّانَ العَصْرِ السَّلْجُوقِي: ۴۲۹-۵۵۲/۱۰۳۷-۱۱۵۷م، مجلة جامعة كويه للعلوم الانسانية والاجتماعية doi: 10.14500/kujhss.v6n2y2023.pp162-168

بن انس، مالك، (۲۰۰۴)، الموطأ، تحقيق: محمد مصطفى الأعظمي، أبو طي، مؤسسة زايد بن سلطان آل نهيان للأعمال الخيرية والإنسانية.

باتون، ولتر، ملقب، (د.ت)، أحمد بن حنبل والمحنة، ت: عبدالعزيز عبدالحق، د.م.ط، دار الهلال.

البغوي، أبو محمد الحسين بن الفراء، (۱۹۸۳)، شرح السنة، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، محمد زهير الشاويش، ط ۲، بيروت، المكتب الإسلامي.

البكار، الزبير، (۱۹۹۶)، الأخبار الموفقيات، تحقيق: سامي مكي العاني، بيروت، عالم الكتب.

ابن تغري بردي، يوسف عبدالحلخني، (د.ت)، النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة والإرشاد القومي، مصر، دار الكتب.

ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس الحراني، (۲۰۰۴)، مجموع الفتاوى، جمع: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم رحمه الله، د.ط، المدينة-السعودية، جمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف.

ابن تيمية، تقي الدين أبو العباس الحراني، (۱۴۴۰)، جامع المسائل، تحقيق: محمد عزيز شمس، ط ۸، دار ابن الجوزي، السعودية.

الجزاني، محمد بن حسين، (۱۴۲۷)، معالم أصول الفقه عند أهل السنة والجماعة، ط ۵، د.م، دار ابن الجوزي.

ابن حجر العسقلاني، أحمد بن علي، (۱۹۹۴)، إتحاف المهرة بالفوائد المبتكرة من أطراف العشرة، تحقيق: زهير بن ناصر الناصر، المدينة، مجمع الملك فهد.

ابن حجر العسقلاني، أحمد بن علي، (۱۹۹۶)، تهذيب التهذيب، تحقيق: خليل مأمون شيحا وأخرون، بيروت، دار المعرفة.

الحجوي، محمد بن الحسن بن العربي النعالي، (۱۹۹۵)، الفكر السامي في تاريخ الفقه الإسلامي، بيروت، ط ۱، دار الكتب العلمية.

الخطيب البغدادي، أبو بكر أحمد بن ثابت، ۲۰۰۲، تاريخ بغداد، علق عليه: بشار عواد معروف، بيروت، دار الغرب الإسلامي.

ابن خلدون، عبد الرحمن، (۱۹۸۱)، العبر وديوان المبتدأ والخبر في تاريخ العرب والبربر ومن عاصرهم من ذوي الشأن الأكبر، ضبط المتن: خليل شحادة، مراجعة: سهيل زكار، بيروت، دار الفكر.

ابن خلکان، أبو العباس الإربلي، (۱۹۰۰)، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، تحقيق: إحسان عباس، بيروت، دار صادر.

الدقر، عبد الغني، (۱۹۹۶)، الامام الشافعي فقيه السنة الأكبر، ط ۶، دمشق، دار القلم.

الدلي، عباس فاضل، (۲۰۲۴)، مناطق التضاد العقائدي في طحن الامة بين الشيعة والسنة، ط ۱، دبالی، مطبعة جامعة.

الذهبي، شمس الدين أبو عبد الله، (۱۹۹۳)، تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، المحقق: عمر عبد السلام التدمري، ط ۲، بيروت، دار الكتاب العربي.

الزحيلي، وهبة بن مصطفى، (د.ت)، الفقه الإسلامي وأدلته للزحيلي، ط ۴، دمشق، دار الفكر.

السامري، معظم الدين أبو عبد الله (۱۹۹۷)، الفروق على مذهب الإمام أحمد بن حنبل، تحقيق: محمد بن إبراهيم، الرياض، دار الصميبي.

سفيثيني، عصام، (۱۹۹۸)، العباسيون في السنوات التأسيس، د. ط، لبنان، المؤسسة العربية للدراسات والنشر.

لای تویتزهران ناوی براوه.

۳- په یوه نندی نیوان خه لافه ت و فقهیه کان له گور انکاریدا بووه، له پشٹیوانیکردن و مملاتنیدا، خه لایفه کان بو شه رعیه تی خه لافه ته که یان پیوستیان به فقهیه کان هه بووه و زور جار پشٹیوانیان کردون، گه لیک جاریش فقهیه کان نازاردرون و زیندانی کراون.

سهر چاوه کان

القرآن الکریم

بروکلان، کارل، (۲۰۱۷)، میژوی گه لانی موسلمان، و: عومهر عمل غفور، سلینی، چاپخانه ی تاران.

حوسین، ته ها، (۲۰۲۳)، له باره ی شیعی جاهیلییه وه، و: شه فیتی حاجی خدر، هه ولیر، چاپخانه ی روزه لات.

عباره، عباره محمد، (۲۰۱۰)، چوار نیامه که ی نیسلام، و: فاروق بالسانی، هه ولیر، روزه لات.

عزیز، هوشمند عملی، (۲۰۲۳)، کاریکه ری مملاتی مه زه بی له سه ر نویسنه وه ی میژوو له سنی سه ده ی یکه می کوچی، تیزی دکتورا، زانکوی کویه.

گه یلانی، ماجد عرسان، (۲۰۲۳)، سه ر ده می صه لاحه دین نه ونه وه یی قودسی پرکارکرد، و، صادق شیخ عوسان سازانی، سلینی، زه هاوی.

ماجد، عه بدولونه م، (۲۰۱۳)، میژوی سیاسی عه رب، و: مه لا عزیز، که رکوک، ناویر.

موتیزی، حاکم عبسان، (۲۰۱۸)، میژوی نویسنه وه ی فهرموده و گومانه کافی روزه لاتناسان، و: سه ره نه ک عه بدوالواحد قادر، سلینی، رینوین.

میسری، فوئاد مه جید، (۲۰۰۵)، بیر یئوسوولی نیسلامی، ج ۲، سلینی، ب.ش.ج.

نه ونه ر، که یوان نازاد، (۲۰۰۴)، مانیزم، سلینی، سه ته ری لیکوئینه وه ی ستراتیجی کوردستان.

نارکون، محمد، (۲۰۰۶)، میژوویتی هزری عه ربی نیسلامی، و: نه ریمان تالیب مؤریاس، ج ۱، هه ولیر، وه زارقی په روه رده.

أبراهیم، أبراهیم عبدالرحمن، ۱۹۹۹، المدخل لدراسة الفقه الإسلامي، عمان، دار الثقافة.

ابن الاثير، عزالدین (۱۹۹۷)، الکامل فی التاریخ، تحقیق: عمر عبدالسلام تدمري، بيروت، دار الکتاب العربي.

اسماعيل، رفيدة اسماعيل عطا المنان، (۲۰۰۹)، بيت الحكمة البغدادي وأثره في الحركة العلمية في الدولة العباسية (۱۳۲-۲۵۶هـ)، الماجستير، جامعة الخرطوم.

الاشعري، أبو الحسن، (۱۹۸۰)، مقالات الإسلاميين واختلاف المصلين، عني بتصحيحه: هلموت ريتز، ط ۲، مدينة فيسبادن، ألمانيا، دار فرانز شتايز.

الأشقر، عمر سليمان، (۱۹۹۸)، المدخل إلى دراسة المدارس والمذاهب الفقهية، ط ۲، الأردن، دار النفائس.

الأصبهاني، أبو نعيم أحمد، (۱۹۷۴)، حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، د.م.ط، مصر، مطبعة السعادة.

الأوسي، أبو المعالي محمود شكري، (۲۰۰۱)، غاية الأمان في الرد على النهابي، تحقيق: أبو عبد الله الباني بن منير آل زهوي، الرياض، مكتبة الرشد.

إمام، محمد علي محمد، (۲۰۰۵)، كلمات مضیئة في الدعوة إلى الله، تقديم: الشيخ علي سعد أبو الخير، مصر، مطبعة السلام، ميت غمر.

أمین، أحمد، (۲۰۱۲)، صهی الإسلام، د.ط، القاهرة، مصر، هندای.

ابن منصور، سعيد، (١٩٩٧)، سنن، تحقيق: سعد بن عبد الله بن عبد العزيز آل حميد، المقدمة، ط١، دار الصميعي.

ابن منظور، محمد بن مكرم، الرويغى الإفريقى (١٩٨٤)، مختصر تاريخ دمشق لابن عساکر، تحقيق: روحية النحاس وأخرون، ط١، دمشق، دار الفكر.

ياقوت الحموي، شهاب الدين، (١٩٩٣)، معجم الأدباء = إرشاد الأريب إلى معرفة الأديب، تحقيق: إحسان عباس، بيروت، دار الغرب الإسلامي.

ابن أبي يعلى، أبو الحسين محمد، (١٩٥٢)، طبقات الخنابلة، القاهرة، مطبعة السنة المحمدية.

تأثير المهنة السياسية في العصر العباسي الأول على ظهور المذاهب الفقهية السنية

ملخص

إن الفقه أحد ركائز الدين الإسلامي، إنه طريقة لتحليل أراء المنظرين والعلماء وتفسيرها، فهي طريقة تفهم المصطلحات والمقاصد الشرعية، ولم يكن الاشتغال بالفقه أمراً سهلاً إن لم يكن فهم النص القرآني والنص في السنة النبوية في مقدرة كل واحد. فجاء علماء المذاهب ليوضحوا لنا المقاصد من النصوص وأهدافها. يعد العصر العباسي الأول عصر ذهبياً للأنتاج الفقهي فكانت هناك فرصة ذهبية لفهم نصوص كتاب الله وسنة رسوله، فتم تدوين كتب الفقه المشهورة في هذه الفترة فلعب العقل دوراً مبرزاً في تحليل النص وفهمه، وبالتالي في تدوين الأراء والاجتهادات، وكان لتشجيع بعض الخلفاء من بني عباس دوراً مبرزاً في ذلك، فقد كانوا يشجعون العلماء والفقهاء المنظرين تشجيعاً مادياً ومعنوياً بغية الكتابة والتنظيم لأراء أصحاب المذاهب، وبالتالي جمع الأراء في دفتي كتاب حافظوا على النتاجات القديمة للفقهاء الكبار، كما وتم تأليف كتب أخرى حديثة، وتم تأسيس مؤسسات معرفية – كبيت الحكمة، لدعم الفقهاء وتشجيعهم على التأليف وأبداء الرأي. ان الهدف من هذا البحث هو إظهار دور السياسة في هذه الفترة لتشجيع الفقهاء وتطوير الفقه وتأليف الكتب وكتابتها وإثر ذلك ولد الفقه المسند على أقوال رسول الله وصحابته الكرام. استخدم الباحثان في هذا البحث المنهج التحليلي التاريخي المقارن، ووصل البحث في النهاية الى نتائج منها انعكاس دور السياسة على كتابة الأراء الفقهية وتدوين كتب الفقه المستند على الرأي والاجتهاد العقلاني في هذه المرحلة.

الكلمات الافتتاحية: الفقه، الخليفة، الامام، الفتوى، الاجتهاد.

السلامي، أبو زكريا يحيى الأزدي (٢٠٠٢)، منازل الأئمة الأربعة أبي حنيفة ومالك والشافعي وأحمد، تحقيق: محمود بن عبد الرحمن قدح، الرياض، فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية.

السيوطي، جلال الدين أبو الفضل، (٢٠٠٤)، تاريخ الخلفاء، تحقيق: حمدي الدمرداش، مكتبة نزار مصطفى الباز.

السيوطي، جلال الدين أبو الفضل، (٢٠٢٢)، البحر الذي زخر في شرح ألفية الأثر، تحقيق: شعبان العودة، القاهرة، دار الذخائر والمكتبة العمرية.

ابن العربي، غريغوريوس، (١٩٩٢)، تاريخ مختصر الدول، تحقيق: أنطون صالحاني اليسوعي، ط٣، بيروت، دار الشرق.

العثيمين، محمد بن صالح، (١٤١٣)، مجموع فتاوى ورسائل العثيمين، جمع وترتيب: فهد بن ناصر بن إبراهيم السليمان، دار الوطن، الرياض.

ابن عساکر، أبو القاسم علي بن الحسن، (١٩٩٥)، تاريخ مدينة دمشق، تحقيق: محب الدين أبو سعيد عمر بن غرامة العمري، د.م.ط، دار الفكر.

عكله، منال حسن، (٢٠١٣)، الثورات العلوية والشيعة في العراق واثرها في نشوء الفرق الإسلامية حتى عام ٣٣٤هـ، ط١، بغداد، دار الشؤون الثقافية العامة.

عمر، أحمد مختار عبدالمجيد، (٢٠٠٨)، معجم اللغة العربية المعاصرة، عالم الكتب.

الغفيلي، عبد الله بن منصور، (٢٠٠٩)، نوازل الزكاة (دراسة فقهية تأصيلية لمستجدات الزكاة)، الرياض، السعودية، دار الميكان.

٣٩- القاري، علي بن سلطان محمد الهروي، (٢٠٠٢)، مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح، بيروت، دار الفكر.

القطان، مناع بن خليل، (٢٠٠١)، تاريخ التشريع الإسلامي، ط٥، القاهرة، مكتبة وهبة.

القلقشندى، أحمد بن علي الفزاري (١٩٨٥)، مآثر الإنافة في معالم الخلافة، تحقيق: عبد الستار أحمد فراج، ط٢، الكويت، مطبعة حكومة الكويت.

ابن القيم، أبو عبد الله محمد، (١٩٩١)، إعلام الموقعين عن رب العالمين، تحقيق: محمد عبد السلام إبراهيم، بيروت، دار الكتب العلمية.

ابن القيم، أبو عبد الله محمد، (٢٠١٩)، الكافية الشافية في الانتصار للفرقة الناجية، تحقيق: محمد بن عبد الرحمن العريفي وأخرون، ط٤، دار ابن حزم، بيروت.

الكياخي، عثمان بن سعيد، (٢٠٠٥)، المبدأ في كشف أسرار الموطأ، تحقيق: أحمد علي، د.ط، القاهرة، دار الحديث.

الامام مالك، أبي عبد الله بن أنس، (د.ت)، موطاء، تحقيق: عبد الوهاب عبد الطيف، ط٢، د.م، المكتبة العلمية.

مالكي، محمد خلدون أحمد نورس، (٢٠١٠)، تعدد الخلفاء ووحدة الأمة فقها وتاريخاً ومستقبلاً، جامعة دمشق.

مسلم، أبو الحسين بن الحجاج، (١٩٥٥)، صحيح اسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، القاهرة، مطبعة عيسى البابي الحلبي.

الماوردي، أبو الحسن، (د.ت)، الاحكام السلطانية والولايات الدينية، القاهرة، دار الحديث.

المقرئزي، تقي الدين أحمد، (٢٠٠٦)، المقني الكبير، تحقيق: محمد اليعلاوي، ط٢، بيروت، دار الغرب الإسلامي،

المنجد، صلاح الدين، (١٩٦٢)، الحركات التقدمية في العراق حتى غزو التتار، بيروت، دار العلم للملايين.

The Influence of the Political Hegemony of the First Abbasid Period on the Emergence of Sunni Fiqh Schools (132-247 AH/750-861 AD)

ABSTRACT

Fiqh (Jurisprudence) is one of the pillars of Islam, it is a doctrine in which used for interpreting the Islamic ideologies. Through it, they could explain the concepts and the intentions of their religion, as not everyone could easily understand the texts of Quran and the prophet's sayings. They interpreted the mysteries by depending on knowledgeable religious men and the follower's speeches. Abbasi era is the golden age of fiqh, it was a scientific attempt, authorities made at that time to register books and activate the brain to give answers to the questions that people had on Islam and other religions. In that phase, it got to the top which attributes to the role and encouragements by some of the Caliphates. They encouraged and spent money on religious men, they supported their writings, translations, collecting and reshaping the old books. They established (The Home of Wisdom) a knowledge association, supporting the emergence and success of fiqh and science. This study aims to present the political role of that era in progressing fiqh of Islam, encouraging in collecting, registering and rewriting books, they presented explanation and interpretation of the texts and deeds of the prophet. A comparative explanatory method is adopted for analysis. The research concludes that the political phase had an impact on writing and registering the Sunnite fiqh and the emergence of thinking reflection.

Keywords: Fiqh, Caliphate, Imam, Fatwa, Understanding.